مصدر صناعی: تجرید کلمه از معنای اشاری موصوف و اشراب معنای وصفی

خُب، ما در مصدر صناعی چه کار می‌کنیم؟ داریم اسم را از اسم جنس، از معنای اشاره‌ای که اسم جنس دارد، از یک نحو خاصی از موصوفیت به وصفیت می‌بریم. وقتی می‌گویید انسان، قابل حمل بر زید است؛ «زیدٌ انسانٌ». اسم جنس است. یک نحو اشاره در آن هست و قابل حمل هم هست. «زید انسان»، ولو کلی است، اما وقتی آن را مصدر صناعی کردید، دیگر قابل حمل نیست. نمی‌توانید بگویید «زید انسانیتٌ». مگر از باب «زید عدل». کسانی که قائل به بساطت مشتق بودند، می‌گفتند شاهد این است که ذات در مشتق نیست. مشتق بسیط است و در آن ذات نیست. خُب، در اینجا که «انسانیت» کردید، وصف محض شد. وصفی که دیگر قابل حمل نیست. شما با مصدر صناعی آن را به وصف بردید.

بازبینی #1
ایجاد شده 27 ژوئیه 2024 15:34:15 توسط ... .
به روزرسانی شده 27 ژوئیه 2024 15:35:53 توسط ... .